

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 28. Gelasii Papæ Commentarius contra Græcos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

intra Mœnia urbis Ravennatis se conti-
nere coegit, eumque post trium annorum
obsidionem compulit, ut deditioem fa-
ceret. Ita Theodoricus anno 493. Oly-
brio Consulatum gerente Ravenna in po-
testatem redacta assumpto Regis titulo
Italiae dominari cœpit. Odoacro vitæ
gratiam fecerat, necari tamen iussit, in-
sidias sibi struxisse obtendens.

Sæculum V.

A.C. 493.

§. XXVIII.

*Gelasii Papæ Commentarius contra
Græcos.*

Nec mora Theodoricus mittit Legatos
ad Imperatorem Anastasium cum epi-
stola obsequiosissima, qua Pacem posce-
bat. Hanc facile obtinuit. Legati fue-
re Faustus, officiorum Magister, & Ire-
neus, ambo ex illorum ordine, qui Illu-
stres dicebantur. Gelasius Papa, cum
ex Fauusti relatis Græcorum contra Eccle-
siam Romanam querelas comperisset, mi-
sit ad eum Commentarios, in quibus ad
Singula respondebat. *Intellexi*, inquit,
Græcorum obstinationem corrigi non pos-
se, eosque occasione Legationis a Rege ad-
ornata nihil aliud quærere, quam Fidem
Catholicam evertere. Quid autem sibi vult
Imperator, dum queritur, se a nobis con-
demnatum, cum Antecessor noster Regni
auspicium gratulatus sit, & ego quoque
dati

Cassiod. var.
2. Ep. 4. to.
6. Conc. p.
1168.

Sæculum V. *datis litteris, quamvis ab ipso nullas un-*
A. C. 493. *quam acceperim, mea obtulerim obsequia?*

Inferius: dicunt se esse utique venia dignos. Producant exemplum, si possunt, a primordio Religionis Christianæ Episcopos, Apostolos, & ipsum Salvatorem aliquando peccantibus veniam concessisse, nisi illis, qui errata emendabant. Legimus Jesum Christum mortuos suscitasse, at homines in errore mortuos absolvisse non legimus. Dedit Petro Potestatem solvendi, sed illos solum, qui in hac terra degunt.

Euphemijs objicit; Acacium ab uno Episcopo damnari non potuisse. Nempe Græci dicebant, solius Papæ Sententiam non sufficere, sed ad condemnandum Patriarcham Constantinopolitanum requiri Concilium Generale. Gelasius respondet: an Euphemijs non intelligit, Acacium vi Concilii Calcedonensis fuisse damnatum, eo modo, quo omnes cæteræ Hæreses & omni tempore damnatæ? & meum Antecessorem jam prius existens Decretum executioni dedisse, non autem novam pronunciasse Sententiam? fecit, quod non Papa modo, sed unusquisque Episcoporum facere poterat. Nam cum Acacius non procuderit novam Hæresin, novo Judicio non fuit opus. Canones nobis objiciunt, quos violant, dum obedire recusant primæ Sedi, nihil ab ipsis, quam quod justum, & æquum

Commenta-
rius contra
Græcos.

æquum est, petenti. *Canones statuerunt, Sæculum V.*
ut universæ Ecclesiæ Appellationes ad hanc A. C. 493.
Sedem deferrentur, ab ea autem non dave-
tur Appellatio, ita ut totam Ecclesiam ju-
dicaret, ipsa vero a Nemine judicaretur,
& ejus judicia nemo retractaret. () In*
eadem hac Causa Timotheus Alexandrinus,
Petrus Antiochenus, Petrus, Paulus, Jo-
annes, aliique, qui se Episcopos jactabant,
solius Sedis Apostolicæ Auctoritate deposi-
ti sunt, cujus rei testis ipse Acacius esse
potest, qui hujus Sententiæ extitit Exe-
cutor. Ergo eandem damnationem incur-
rit, cum damnatorum Communionem am-
plexus est.

Cujus Concilii Decreto Ecclesia sua eje-
cerunt Joannem Alexandrinum, nec prius
nec postea ullius criminis convictum? vi
quorum Canonum Calendionem, & plures
alios Episcopos, expulerunt? ergo secun-
dæ, & tertiæ Sedis Episcopos, & tot alios
innocentes e Cathedris suis deturbari oport-
tuit, at Episcopus Constantinopolitanus,
cui Canones nullum inter cæteros Gradum
tribuunt, in Hæreticorum Communionem
relapsus, deponi non debuit? Ceterum sine
magna impudentia jactitari non potest,
Aca-

(*) Argumentum insigne pro Summi Pontifi-
 cis Auctoritate. Etiam ex hoc loco refutantur
 Adversarii Fleurii dicentes, quod talia omittat.

Sæculum V. A. C. 493. *Acacium veniam rogasse, nosque æquo difficiliores extitisse. Testis sit Frater tuus, Illustris Andromachus, huic enim amplissimos dedimus Codicillos Acacium exhortaturo, ut ad Communionem Sedis Apostolicæ rediret, isque nobis jurato affirmavit, se maximos, ut pertinacem frangeret, conatus adhibuisse. Hic Gelasius Papa causa communi, acta a Felice Antecessore suo, qui Acacio superstes fuit, sibi ipsi tribuit. Gelasius prosequitur: *Quæro ex ipsis, ubi Judicium, quod cupiunt, instituendum esse existiment? nempe apud ipsos? ut iidem sint Partes, Testes, & Judices.**

p. 1171. *Quando de Causa Religionis agitur, Suprema in Judicando Auctoritas Soli Sedi Apostolicæ competit. Si Quæstio moveatur de Sæculi Potestate, Episcopi, & præprijis S. Petri Vicarius, de ea decernant. (*) Nemo, qualicunque Potentia in Sæculo gaudeat, si modo Christianus sit, de Rebus Divinis judicandi Potestatem sibi usurpat, nisi Religionem persequi fixum habeat.*

p. 1165. *Sub idem tempus Gelasius Papa ab Episcopis Dardaniæ accepit litteras, in quibus eum Patrem Patrum appellant; promittunt, se mandatis ejus in omnibus obtemperaturos, atque dicunt, priusquam*

(*) *Si quæstio moveatur &c. & reliqua hujus articuli pag. sua 40. effrons Interpres Protestans omisit.*

quam illa accepissent, se Eutythis, Petri, Acacii, omniumque eorum Sectatorum Communioni renunciassent. Denique nunquam non Sedi Apostolicæ integerrimam fidem servaturos. Papam rogant, ut e suis quemquam mittat, quo præsentem illam pertractent, quæ ad Religionem Catholicam spectant. Huic epistolæ Joannes Episcopus Scopiensis, illius Provinciæ Metropolitæ, & alii Episcopi quinque subscripserunt. Pontifex ad eos misit Episcopum, cui nomen Ursicinus, cum litteris, in quibus excusat, quod eos tam cito, ac voluisset, de suscepto Pontificatu certiores reddere pro more non potuisset, prohibentibus bellorum turbis. Hæc de Italiæ vicibus, & obtento a Theodorico Dominatu accipienda. Dicit deinde, quod Hæresis Eutythiana ab annis ferme quadraginta quinque orta sit, nempe circa annum 493. si anni a tempore, quo Eutythes condemnatus, usque ad Concilium Constantinopolitanum anno 448. celebratum, computentur. Docet, qualis hæc sit Hæresis, & condemnatum Acacium fuisse. Hortatur, a Sanctæ Sedis Fide nunquam latum unguem discedant, jubetque, ut hanc epistolam vicinarum Provinciarum Episcopis communicent.

Sæculum V.
A. C. 493.

Sup. lib.
XXVII.
§. 29.